

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

2. aprill 2019*¹

Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Tähtajatu leping – Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i – Töölepingu ülesütlemine etteteatamistähtajaga – Ülesütlemise põhjused – Usaldussuhte katkemine – Teenistuse huvid – Ilmne hindamisviga – Hoolitsemiskohustus – Hea halduse põhimõte – Põhiõiguste harta artiklid 30 ja 41 – Menetlusküsimus – Nende dokumentide avaldamine Internetis, mis on Üldkohtu menetluses toimikusse lisatud – Personaleeskirjade artikkel 17

Kohtuasjas T-492/17,

Stephan Fleig, endine Euroopa välisteenistuse lepinguline töötaja, elukoht Berliin (Saksamaa), esindaja *Rechtsanwalt* H. Tettenborn,

hageja,

versus

Euroopa välisteenistus, esindaja: S. Marquardt,

kostja,

mille ese on ETLT artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 19. septembri 2016. aasta otsus, millega Euroopa välisteenistuse personalihalduse direktoraadi direktor kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isik ütles üles hageja teenistuslepingu alates 19. juunist 2017, ning teiseks hüvitada hagejale selle otsuse tõttu väidetavalt tekitatud kahju,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president I. Pelikánová, kohtunikud P. Nihoul ja J. Svenningsen (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 4. detsembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse¹

[...]

* Kohtumenetluse keel: saksa.

¹ Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

Õiguslik käsitlus

[...]

Üldkohtu toimikusse juba kantud teatud dokumentide avaldamine Internetis

- 138 Hageja teatas 30. oktoobri 2017. aasta kirjaga liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, et ta kavatseb Internetis avalikustada teatud arvu teda puudutavaid dokumente: eespool punktis 87 viidatud kaebuse ja taotluste kõik lisad ning eespool punktis 24 viidatud Avaliku Teenistuse Kohtusse esitatud hagiavalduse kõik lisad. Seda teatati nii, nagu oleks see teave esitatud personalieeskirjade artikli 17a lõike 2 esimese lõigu raames.
- 139 Pärast seda, kui Euroopa välisteenistus saatis hageja nõustajale e-kirja, vastates esimesele kirjale, saatis hageja 13. novembril 2017 liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale teise kirja, väites et asjaomased dokumendid avalikustati juba 2013. aastal, kuna need esitati ühele organisatsioonile, kelle nime ei täpsustatud, ja „kaheksale eri isikule“, kellest üks oli hageja ema. Selline avaldamine oli nõuetekohane, kuna selleks oli 27. märtsil 2013 taotletud luba ja Euroopa välisteenistus ei vaielnud sellele avaldamisele vastu. Nimetatud dokumendid avaldati hageja veebisaidil tema emaga seotud isikute kaudu.
- 140 Euroopa välisteenistus andis 17. ja 24. novembri 2017. aasta kahes kirjas hagejale eelkõige teada, et nende teatud dokumentide avaldamine, mille ta esitas oma hagiavalduse lisadena käesolevas menetluses, kujutab endast poolelioleva kohtumenetluse konfidentsiaalsuse põhimõtte rikkumist.
- 141 Pärast seda, kui hagejale tehti teatavaks Euroopa välisteenistuse 4. detsembri 2017. aasta kiri, millega informeeriti Üldkohut eespool punktides 138 ja 139 mainitud asjaoludest (vt eespool punkt 34) ja sellest, et vahepeal on avaldatud eri dokumente, esitas hageja selle kohta oma seisukoha repliigis.
- 142 Hageja on seisukohal, et asjaomane avaldamine ei ole nõuetevastane. Nimelt rõhutab hageja, et asjaomased dokumendid avaldati eelnevalt nõuetekohaselt, kuna sel eesmärgil 27. märtsil 2013 esitatud taotluse suhtes andis Euroopa välisteenistus vaikimisi loa, esitamata personalieeskirjade artikli 17a lõike 2 teises lõigus ette nähtud 30 tööpäeva jooksul vastuväiteid. Seega ei muuda asjaolu, et need dokumendid esitati hilisemas kohtumenetluses, neid konfidentsiaalseks, kuna need ei ole enam konfidentsiaalsed.
- 143 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu.
- 144 Hageja möönab, et Internetis avaldati dokumendid, mille ta esitas käesolevas menetluses, ehk teatud dokumendid, mis olid lisatud personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 kohasele kahele taotlusele, mis esitati 20. ja 24. märtsil 2013 ja registreeriti vastavalt numbritega D/227/13 ja D/233/13, kusjuures viimane taotlustest puudutab tema tervisekaardi menetlemisega seotud sündmusi. Isegi kui ta kinnitas, et dokumentide avaldamine, mis toimus küll tema enda veebisaidil, ei toimunud tema enda, vaid kindlakstegemata isikute poolt, kellele tema ema asjaomased dokumendid edastas, möönab ta, et tema kaudu väljusid need dokumendid range konfidentsiaalsuse piiridest, millega need dokumendid esialgu olid hõlmatud. Ta väidab siiski, et konfidentsiaalsuse piiridest väljumine oli nõuetekohane ja tegemist oli nende dokumentide avaldamisega.
- 145 Tasub märkida, et personalieeskirjade artiklitel 17 ja 17a on erinev eesmärk, mille hageja on segamini ajanud. Nimelt käsitleb artikkel 17 kõikidele ametnikele või teenistujatele kohaldatavat keeldu avalikustada ükskõik millist avaldamata teavet, olgu see siis kandjale talletatud või mitte, mille teadasaamine on seotud selle ametniku või teenistuja tööülesannete täitmisega, välja arvatud juhul, kui selle avaldamiseks on eelnevalt luba antud. Keeld kehtib ka pärast ametist lahkumist. Artikkel 17a omakorda on seotud ükskõik milliste tekstide avaldamisega, mis puudutavad muu hulgas liidu

tegevusega seotud tööd, uurimist või arvamusi. Selline avaldamine on sõnavabadusega eraldi kaitstud, tingimusel et järgitakse selles sättes ette nähtud piire, mis puudutavad lojaalsus-, erapooletuse ja ametialase vääriskuse põhimõtte järgimist ja sellisest keelust kinnipidamist, et ei avalikustata teavet, mis on saadud tööülesannete täitmisel ja millele kohaldub loa andmise erimenetlus, mille raames peetakse 30 tööpäeva jooksul vastamata jätmist vaikimisi antud loaks.

- 146 Käesolevas asjas puudutab hageja viidatud loataotlus ehk Euroopa välisteenistusele 27. märtsil 2013 saadetud kiri, kuigi selles mainitakse personalieeskirjade artiklit 17a, tegelikult oma sõnastuse, aga ka sisu poolest sellise teabe avalikustamist, mis on reguleeritud personalieeskirjade artikliga 17. Seega vastupidi hageja väidetule ei tähenda see, et 30 tööpäeva jooksul ei ole otsusest teada antud, et vaikimisi vastuväited puuduvad. Nimelt reguleerib seda loataotlust personalieeskirjade artikli 90 lõige 1, mistõttu on asutusel neljakuuline tähtaeg otsuse vastuvõtmiseks, kusjuures kui otsust selle tähtaja jooksul vastu võetud ei ole, peetakse seda vaikimisi rahuldamata jätmise otsuseks.
- 147 Toimikust tuleneb, et Euroopa välisteenistus vastas hageja loataotlusele 5. mai 2013. aasta kirjaga ehk personalieeskirjade artikli 90 lõikes 1 ette nähtud neljakuulise tähtaja jooksul. Selles kirjas, mille alguses on lühidalt käsitletud personalieeskirjade artikli 17a ulatust, piirdus Euroopa välisteenistus loa andmisega asjaomaste dokumentide avalikustamiseks sellel eesmärgil, et hagejal oleks oma tervisekaardiga seoses võimalik saada abi. Arvestades personalieeskirjade artiklis 17 kehtestatud konfidentsiaalsuse põhimõtet, tuleb seda luba tõlgendada kitsalt. Järelikult on hageja taotluse ja temale saadetud vastuse kontekstis välistatud viidatud dokumentide igasugune avalikustamine, mis ei olnud sotsiaalselt, arstlikult, psühholoogiliselt või õiguslikult rangelt seotud hageja isiklikult abistamisega tervisekaardi teemal. Kahtluse korral pidi hageja Euroopa välisteenistuse käest järele küsima, kas hageja saadud piiratud luba hõlmas avalikustamist, mida ta kavatses. See kehtis seda enam, et loale oli lisatud meeldetuletus hageja personalieeskirjadest tulenevate kohustuste kohta, milleks eelkõige on kohustus, et tuleb hoiduda loata sellise teabe avalikustamisest, mis on saadud oma tööülesannete täitmisel, ning lojaalsuse ja erapooletuse põhimõtete järgimine.
- 148 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et hageja ei saa Internetis kõikide nende dokumentide tervikuna või osaliselt avaldamist, mis on hõlmatud 27. märtsi 2013. aasta taotlusega, kuidagi nõuetekohaselt põhjendada nii, et ta viitab sellele loataotlusele ja selle taotluse menetlemise tulemusele.
- 149 Hageja ei saa samuti nõuetekohaselt väita, tuginedes nende dokumentide lubatud avalikustamisele isikutele, kellel on pädevus hagejat isiklikult abistada, nagu seda on kirjeldatud eespool punktis 147, et nimetatud dokumendid on enne käesoleva menetluse algatamist avalikustatud ja et selle tõttu ei kohaldata selle menetluse raames nende esitamisele avalikustamata jätmise kohustust, millega on hõlmatud kohtumenetluse osaks olevad dokumendid.
- 150 Lõpuks ei saa hageja tulemuslikult väita, et asjaomaste dokumentide avaldamine toimus hageja ema või emaga seotud isikute tõttu. Nimelt lisaks sellele, et asjaomaste dokumentide avaldamine tema enda veebisaidil kolmandate isikute tegutsemise kaudu on vähetõenäoline, vähemalt ilma tema nõusolekuta, tähendab tema emale nende dokumentide edastamine hagejale antud loa tingimuste rikkumist. Lisaks tuleb täheldada, et isegi juhul, kui ametnik või teenistuja edastab konfidentsiaalse dokumendi kolmandale isikule nõuetekohaselt, väites et see on hõlmatud avalikustamise loaga, peab ta kindlaks tegema, et see isik ise täidab selle loa tingimusi. Järelikult isegi kui eeldada, et avaldamine iseenesest toimus ilma hageja vahendusega, tuleb siiski asuda seisukohale, et temale antud loa piire eirates tekitas ta objektiivselt selle avaldamise ohu ja et ta on sellega seotud (vt selle kohta 16. märtsi 2016. aasta kohtumäärus *One of Us jt vs. komisjon*, T-561/14, ei avaldata, EU:T:2015:917, punktid 58 ja 59).
- 151 Tuleb aga märkida, et menetlusdokumentide avalikustamine ühe poole poolt kolmandatele isikutele olukorras, kus neid dokumente ei edastatud selle poole seisukohtade kaitsmise eesmärgil, kujutab endast menetluse kuritarvitamist (vt 14. novembri 2012. aasta kohtuotsus *Nexans France ja Nexans vs. komisjon*, T-135/09, EU:T:2012:596, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika). Seda enam on see nii, kui sellised dokumendid avaldatakse, nagu juhtus käesolevas asjas.

- 152 Seda menetluse kuritarvitamist tuleb kohtukulude puhul arvesse võtta, kuna selle asjaolu tõttu oli vaja eraldi kirjavahetust ja täiendavate seisukohtade esitamist (vt selle kohta 17. juuni 1998. aasta kohtuotsus Svenska Journalistförbundet vs. nõukogu, T-174/95, EU:T:1998:127, punkt 139).
- 153 Järelikult tuleb selle menetluse kuritarvitamisega seotud kulud jätta hageja kanda.

Kohtukulud

- 154 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt Euroopa välisteenistuse nõudele, sealhulgas eespool punktides 138–153 viidatud menetluseküsimumusega seotud kulud mõista välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Stephan Fleigilt.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 2. aprillil 2019 Luxembourgis.

Allkirjad

i — Käesoleva otsuse eestikeelse teksti märksõna on pärast selle elektroonilist avaldamist keeleliselt muudetud.